

SAYI: 5
HAZİRAN 2002

DİVANKAV

BÜLTENİ

DÖRDÜVEN KÖROĞLU
6. YAYLA ŞENLİĞİ

Nuhören Çayırı -
Çalköy Aladağı (Yıldırım Şelalesi)

DİVANKAV

**DÖRTDİVAN KÖROĞLU
KALKINMA VE DAYANIŞMA
VAKFI BÜLTENİ**

SAYI: 5 HAZİRAN 2002

SAHİBİ:

Dörtdivan Köroğlu Kalkınma
ve Dayanışma Vakfı Adına
Yönetim Kurulu Başkanı
Ethem ERTUĞ

YAYIN KURULU

Ethem ERTUĞ
Halilullah ÖZCAN
Ahmet ERSOY
Recep ŞENGÜN
Mehmet YILDIRIM
Ahmet KOÇAK

Fotoğraflar : **Mehmet YILDIRIM**

Kapak : **Süleyman YÜCEL**

YÖNETİM YERİ

Dörtdivan Köroğlu
Kalkınma ve Dayanışma
Vakfı

İlkiz Sok. 16/3
06430 Sıhhiye/ANKARA
Tel&Fax: (0.312) 230 49 59

* Kaynak gösterilerek
Dergimizden alıntı yapılabilir.

- * Para ile satılmaz.
- * Bülteinde yer alan yazılardaki fikir ve görüşler yazarlarına aittir.
- * Bültenimiz Basın Ahlâk Yasası'na uymayı taahhüt eder.

Tasarım & Baskı:
Yücel Ofset Tesisleri

Kazım Karabekir Cad. Kültür Çarşısı
7/12 - 3- 4 06360 İskitler / ANKARA
Tel: (0.312) 342 31 11 - 12 - 341 95 96
E-posta: yucelofsetank@com.tr
www.yucelofset.com.tr.

İÇİNDEKİLER

BAŞYAZI	2
• Ethem ERTUĞ	
DİVANKAV YÖNETİM VE DENETİM KURULU	3
DÖRTDİVAN'IM VE BELEDİYE'EM	4
• Ali BİLGİ	
DÖRTDİVAN'DA EĞİTİM	5
• Fikret KONCA	
BETDEM	6
• Mehmet SOLMAZ	
ŞAİR DÜLDÜL MEVLÜT	7
• Mehmet Ali AYER	
"SÜSLÜ KEMAL"	9
• Doç.Dr.Tülay UĞUZMAN ER	
BİZİM HİKÂYEMİZ	10
• Ahmet KOÇAK	
"DÖRTDİVAN'DA 17 YAŞINDA BİR ÖĞRETMENİM"	12
• Betül BAYLAM (UĞUZMAN)	
SÜT VE SÜT ÜRÜNLERİ ÜRETİCİLİĞİ	15
• Hasan AYNACI	
DÖRTDİVAN YAYLALARI .	16
• Ahmet KOÇAK	
DÖRTDİVAN'DA EVLENME OLAYI VE AŞAMALARI-IV	17
• Hıdır BOZ	
MEMLEKETİM DÜŞER YADIMA	19
• Servet YÜKSEL	
KILIÇLAR KÖYÜ	20
• Asım ERTUĞ	
DİVANKAV'DAN HABERLER	23

B A Ş Y A Z I

Sevgili hemşehrilerim, Bülteni-mizin 5. sayısını geç de olsa DİVANKAV olarak çıkarıp sizlerin hizmetine sunmanın mutlulu-ğunu yaşamaktayım. Bu sayının çı-karılmasını geciktirdiğimiz için de yönetimin adına sizlerden özür di-lerim.

Sevgili hemşehrilerim, Vakfı-muzun esas kuruluş amacı sizlerin ara-sındaki birlik ve beraberliğe, yar-dımlaşmaya, dayanışmaya katkıda bulunmaktır. İlçemizin sosyal, kül-türel ve ekonomik yönden kalkın-masına destek vermektir. Bu ne-denledir ki ilçemizi ve yaylalarımızı tanıtmak ve sizler arasında daya-nışmayı, kaynaşmayı sağlamak maksadıyla halk kahramanımız Kö-roğlu adına yayla şenlikleri düzen-lemekteyiz. Bu yıl da inşallah 30 Haziran 2002 tarihinde 6.Yayla Şen-liği'mize sizleri bekliyoruz. Bunun yanısıra geleneksel iftar yemekleri-ni vermeye devam etmekteyiz. Üni-versitelerde okuyan gençlerimize

her yıl burs vermeyi sürdürmekte-yiz. Her sene ortalama 20-25 genci-mize burs veriyoruz. İhtiyaç sahibi hemşehrilerimize zaman zaman yi-yecek-giyecek ve maddi yardımlar-da bulunuyoruz. Ayrıca vakfımızca, ülkemizde yaşanan iki büyük dep-remden birincisinde Adapazarı'nda yaklaşık 500 aileye temel ihtiyaç maddelerinden oluşan yardım pa-ketleri dağıtılmış, yine Bolu depre-minde de mağdur olan 200 hemşehrimize temel gıda maddeleri yardı-mı yapılmıştır.

Sevgili hemşehrilerim, yöremi-zin ekonomik olarak kalkınması için vakıf olarak kalıcı yatırımların yapılması hususunda ısrarla müca-dele verilmiştir. Fakat bugüne ka-dar maalesef olumlu adımlar atıla-mamıştır. Bunda ülkemizde ard ar-da yaşanan ekonomik krizler de et-kili olmuştur.

Sevgili hemşehrilerim biz diyo-ruz ki, ilçemizin kalkınması için ve halen devam eden ilçe dışına göçün durması için başta hayvancılığın geliştirilmesi, tavukçuluğun geliştiri-lmesi, patates tohumculuğunun geliştirilmesi ve Dördüvan ovasının

Ethem ERTUĞ
DİVANKAV Başkanı
İnşaat Mühendisi

sulanması şarttır. İnsanımızın ma-nevi değerlerini bozmadan tabii do-kuya zarar vermeden yaylalarımızı turizmin hizmetine açmalıyız. Bir de daha önce ilçemizden ayrılan fakat emekliliğini ilçemizde geçi-rmek isteyen hemşehrilerimize Be-lediye komit alanları üretip in-sanlarımızın hizmetine sunmasını faydalı olacağını düşünüyoruz.

Sevgili hemşehrilerim, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da sizlerden aldığımız maddi ve mane-vi destekle hizmete devam edeceğimizizi bildirir, saygılar sunarım.

DÖRTDİVAN KÖROĞLU KALKINMA VE DAYANIŞMA VAKFI YÖNETİM KURULU

Ethem ERTUĞ
Başkan

Hallullah ÖZCAN
Başkan Vekili

Recep ŞENGÜN
Muhasip Üye

Mustafa ACAR
Üye

İsmail BAŞYİĞİT
Üye

Mehmet YILDIRIM
Üye

Halil ALTINDAĞ
Üye

Abdullah BAŞARAN
Üye

İsa DUMAN
Üye

DENETİM KURULU

İdris ATALAY
Üye

Ahmet ERSOY
Üye

Celal ÖZTÜRK
Üye

Nihat GÖKÇEOĞLU
Üye

Yüksel DEĞERCAN
Üye

DÖRTDİVAN'IM VE BELEDİYE'M

Değerli Hemşehrilerim, Belediye Başkanlığı'mun üçüncü yılını doldurmuş bulunmaktayım.

Belediye Başkanlığı'mı kazandığundan bu yana çeşitli sıkıntılarla bu gündere kadar mücadeleye devam ettik ve bundan sonra da devam edeceğiz. Belediyemiz büyük sıkıntı içerisinde hizmet vermeye devam etmektedir. İller Bankası'ndan gelen paramızın yeni yapılan belediye binasına borcu bulunduğundan dolayı %60'ı kesilmektedir.

Mayıs ayında İller Bankası'ndan gelmesi gereken miktar 11.000.000.000 TL iken bina borcuna kesildikten sonra gelen 4.000.000.000 TL'dir. Belediyemin aylık gideri ise 15.000.000.000 TL'dir.

Değerli hemşehrilerim ben bu mazeretlerin arkasına sığınmıyorum. Dörtdivan Belediyesi kurulalı 40 yıl olmuş, bunu sizlerin değerlendirmesine bırakıyorum. Bu sıkıntılara rağmen buna bir de Devletimizin sıkıntısı eklenince sıkıntıla-

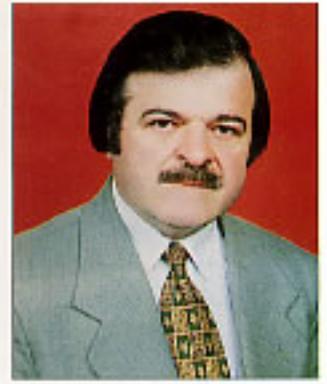
rnımız daha da büyüdü, ama herşeye rağmen hizmet akışımız devam etmektedir. Belediyemize, yıllardır büyük sıkıntısını çektiğimiz 10 tonluk tankı ve 20 metre uzunluğunda merdiveni olan dev bir itfaiye aracı kazandırdık.

Ayrıca paletli bir dozer ve et aracımıza konteyner aldık. Turcell'e verici kurdurarak 3 yıllık 9000 dolar kira parası aldık.

Yine ilçemizde yıllardır yapılmayan ağaçlandırma çalışması başlattık. Yeniçağa yolunun iki tarafı olmak üzere Belen mevkiine kadar ağaçlandırdık. Yine ilçe merkezinin diğer kesimlerine de 3000 ağaç diktik.

İlçemizde yıllardır işsizlik konusu vardı. 1 adet tekstil fabrikası kurdukd, 150 bayan kardeşimiz çalışmaktadır. Ayrıca 2 fabrika yeri verdik. Ekonomik kriz sebebi ile arkadaşlar fabrikayı kuramadı, yine de bu işlerin peşini bırakmayacağız.

Değerli hemşehrilerim geri kalan

Ali Bilgi

Dörtdivan Belediye Başkanı

2 yıllık görevimde her şey Dörtdivanım içindir, gecemizi gündüzümüze katıp çalışmaya devam edeceğiz. Bu vesile ile tüm hemşehrilerimi sevgi ve saygıyla selamlarım.

Yıllardır eksikliği olup kurulamayan ve sonunda değerli arkadaşlarımızın büyük mücadele verip kurmuş oldukları Dörtdivan Köroğlu Kalkınma ve Dayanışma Vakfı (DİVANKAV)'na 3 yıllık Belediye Başkanlığı'm döneminde ilçemiz için yapılan şenlik ve diğer çalışmalarda her zaman arkadaşların yanında yer aldım ve bundan sonra da yanlarında olacağım.

Sizleri Allah'a emanet ediyorum saygılarımla.

DÖRTDİVAN'DA EĞİTİM

İlçemiz eğitim yönünden şanslı ilçelerden biridir. 1928 yılında ilköğretim okulu açılmış, günümüzde %98 oranında okur yazara sahiptir.

1997 yılında çıkarılan 4306 sayılı yasa ile ilköğretimde merkez okul uygulanması başlatılmıştır. Eğitimde merkezleşme gerek öğrenci, gerek öğretmen yönünden eğitim araç gereçlerini daha verimli kullanma avantajı sağlamıştır. Doğancılar 75. Yıl İlköğretim Okulu, Cumhuriyet İlköğretim Okulu, (Adaklık Köyü), Merkez Şehit Orhan Yalçın İlköğretim Okulu ve Çavuşlar İlköğretim Okulu taşıma merkezi yapılmıştır. Diğer köylerimizdeki okulların öğrencileri taşıma merkezlerine taşıyıp, öğle yemekleri, okul yemekhanelerinde öğrencilere verilmektedir.

Orta öğretim olarak Çok Prog-

ramlı Lisemiz mevcut olup, şu an genel lisemiz açıktır. Bakanlığımızca bu lisemiz "Mesleki Eğitim Merkezi" haline getirildi. 2002-2003 öğretim yılında Bilgisayar ve Mobilya Dekorasyon Bölümleri'ne öğrenci alımı yapılacaktır. 2003-2004 öğretim yılında "Yapı - Sanat" ve diğer bölümlerin açılması çalışmalarına devam edilmektedir.

200 öğrenci kapasiteli yatılı öğrenci pansiyonumuzda şu an 28 öğrenci vardır. Önümüzdeki yıllar için öğrenci sayımızı artırma çalışmalarımız devam etmektedir.

Çok Programlı Lisemiz, ekonomik durumu zayıf olan yöremizde, öğrencilere meslek edinme bakımından yararlı olacaktır. Halkımızın bu lisesine sahip çıkması gerekir.

Halk Eğitim Merkezi (ASO) Mü-

Fikret KONCA

Dörtdivan İlçe Milli Eğitim Müdürü

dürlüğü olarak, genç kız ve kadınlarınıza dikiş-nakış kursları, kurslara ve halka açık bilgisayar kursları düzenlenmektedir. Ayrıca Üniversiteye hazırlanan öğrencilerimize yönelik "Hazırlık Kursları" devam etmektedir.

Atölyelerimizde okullarımızın donanım malzemeleri üretilmekte, böylece Dörtdivan ekonomisine katkı sunulmaktadır.

OKUL, ÖĞRENCİ, ÖĞRETMEN, DERSLİK, LOJMAN DURUMU

		OKUL SAYISI	ÖĞRENCİ SAYISI	ÖĞRETMEN SAYISI	DERSLİK SAYISI	LOJMAN SAYISI		
ÖRGÜN EĞİTİM	OKUL ÖNCESİ	EĞİTİM KURUMLARI						
		Anaokulu	0	0	0	0	0	
		Uygulamalı anasınıfı	0	0	0	0	0	
		Anasınıfı *	3		2	0	0	
		TOPLAM	3	39	2	0	0	
	İLKÖĞRETİM OKULLARI	Birleştirilmiş Sınıflı İlköğretim Okulları	2	58	4	7	3	
		Müstakil Sınıflı İlköğretim Okulları	4	1092	44	52	7	
		Özel Eğitim Okulu	0	0	0	0	0	
		Özel İlköğretim Okulu	0	0	0	0	0	
		Lise Bünyesindeki İlköğretim Okulu	0	0	0	0	0	
			TOPLAM	6	1150	48	59	10
		LİSE VE DENGE OKULLAR	Genel Liseler	0	0	0	0	0
	Mesleki ve Teknik Liseler (Ç.P.L.)		1	108	8	12	10	
			TOPLAM	1	108	8	12	10
YAYGIN EĞİTİM	Çıraklık Eğitim Merkezi		0	0	0	0	0	
	Halk Eğitimi Merkezi ve (ASO)	1	40	2	0	0		
	GENEL TOPLAM	7	1337	60	71	20		

(*) Müstakil müdürlük olmadığından ilgili okullar genel toplam sayısına dahil edilmemiştir.

BETDEM'

Her dünün kadr oluban
Her günün Nevruz olsun

Ali Şir Nevai

Toplumları oluşturan bireylerin sevinç, heyecan, mutluluk gibi çeşitli ortak duyguları paylaştıkları ve bunları âdet hâline getirdikleri özel günler vardır. Bu günlere "bayram" denilir. Bayramlar toplum hayatında görülen özel gündürlerdir. Bugün sanayileşme, büyük şehirlere göçler gibi birçok sebeple sayıları azalan bayramlar, en çok Eskikâğı'da ve birçok kültür tarafından kutlanmıştır.

Türklerin en eski bayramlarından birisi olan Nevruz da çeşitli Türk boylarına, bu boyaların yaşadığı birçok coğrafyada yüzyıllardır kutlanmaktadır. Bu kutlamalarda coğrafya farklılığı, değişik kültürlerle ilişkile bulunma, sanayileşme ve benzeri birçok sebeple birtakım değişiklikler görülse de bunlar şekilde kalmakta; Nevruzun özündeki bayram sevinci ve coşkusu asırlar öncesinden günümüze aslında hiçbir şey yitirmeden ulaşmaktadır.

Bugün, diğer Türk coğrafyalarında olduğu gibi yurdumuzun birçok yöresinde de Nevruz kutlamaları yapılmaktadır. Orta Asyadaki "Ata Yurtları"ndan geldikleri bu sevinci ve mutluluğu yüzyıllardır yaşatan ve son on beş, yirmi yıla kadar Nevruzla coşkuyla kutlayan yörelerden birisi de Dörtdivan yöresidir. Büyük şehirlere göçler, yasaakular gibi çeşitli nedenlerle son yıllarda pek çok köyde yapılamayan Nevruz kutlamalarına yörede "Betdem" adı verilmektedir. Betdem ismi konusunda yaptığımız araştırmalar, bu kelimenin de tıpkı Nevruz kelimesi gibi bir birleşik isim olduğunu düşündürmektedir. Buna göre, Betdem adı "bet" ve "dem" kelimelerinin bir araya getirilmesiyle yapılmış bir addır.

Birleşik adın birinci kelimesi olan "bet" kelimesi hem yöre ağzında hem de standart dilde bereket kelimesiyle birlikte ikileme yapılarak deyimlerde kullanılmakta ve "bolluk" anlamına gelmektedir. İkinci ihtimal ise bu kelimenin aslında "bed" olmasıdır. O zaman kelimenin Arapça aslı olduğunu ve anlamının "başlama, "başlangıç" olduğunu düşünmek gerekir. Betdem adını teşkil eden ikinci kelime "dem" ise Farsça bir isimdir ve "an, vâkıf, saat, zaman" anlamlarına gelmektedir. Betdem adında bu iki kelimenin anlamları

na bir araya getirdiğimizde "bolluk zamanı" ya da "başlangıç zamanı" anlamını elde etmekteyiz ki; her iki ihtimalde de bu ad Nevruz'un özünü yansıtmaktadır.

Dörtdivan yöresinde yapılan Betdem kutlamaları loş mevsiminin geç bitmesi nedeniyle zaman olarak diğer Türk coğrafyalarındaki kutlamalardan biraz geç başlamakta; ancak şekli olarak benzerlikler göstermektedir. Yörenin yaşlılarından dinlediğimiz ve çocukluk döneminizde bizzat yaşadığımız bu kutlamalar bize Şehriyar'ın "Heyder Babaya Selam" şiirindeki Nevruz'la ilgili şu dizelerini hatırlatmaktadır:

...

*Yumurtanı göğçek güllü boyardın,
Çakışdırıp sınıların soyardın,
Önamandan birce meşer doyardın*

...

Betdem için hazırlıkları bir iki gün önceden ya da en azından kutlama gecesinin gündüzünden başladığı yörede, bu kutlama da dildeat çelen başlıca üç unsur vardır ve bu unsurlar şunlardır:

1. Ateş
2. Boyanmış yumurtalar
- 3.Yapılan şakalar ve oynanan oyunlar

Kutlamaların baş unsuru olan ateş için hazırlıklar kutlama öncesinden başlamakta ve köyün yakınındaki diğer köyleri de iyi gören en yüksek tepeye ateş yakılmakta kullanılacak odun ve benzeri maddeler gençler tarafından yapılmaktadır. Dışarıda bunlar yapılırken aynı zamanda evlerde yumurta boyama ve pişirme gibi hazırlıklar yapılmaktadır. Yumurta boyama işleminde kuru soğan kabukları kullanılmaktadır. Bütün bu hazırlıklar bir bayram sevinci ve heyecanı içinde devam etmektedir.

Betdem için yapılan hazırlıklar bittikten ve hava kararmaya başladıktan sonra gençler ve çocuklar hazırlık yapılan tepeye çıkarak kutlama ateşini yakarlar ve eğlenceyi başlatırlar. Gençler ateşin üzerinden atlayarak, çeşitli şakalarla sohbet edip eğlenirken; çocuklar da ateşin çevresinde çeşitli oyunlar oynarlar. Bu eğlencelerin temelinde ise soğan kabuklarıyla boyanmış yumurtaları tokuşturmak yer almaktadır.

Eğlence bu şekilde gecenin geç saatlerine kadar devam eder. Ayrıca kutlamalar sırasında çevredeki köylerin yakıldığı ateşten daha büyüğünü yakma

Mehmet SOLMAZ

Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Türk Dili Bölümü Öğretmeni

yarışta aynı zamanda bir bayram kutlama mesajıdır. Okul çağındaki çocuklar ise boyanmış yumurtalarını okula götürerek eğlenceyi ve Betdem coşkusu okula taşımış olurlar.

Gerede ve Yeniçağa ilçeleri ve köylerinde ise Nevruz kutlamalarının izlerini taşıyan törenler mevcuttur. Gerede ilçesinde kandil gecelerinde; Yeniçağa'da ise Recep ayının başında yüksek bir tepeye yakalan ateşe Betdem adı verilmektedir. Yeniçağa'da evlerden camilere getirilen pilav yenilirken; Gerede ve çevresinde Dörtdivan yöresindekiler benzer kutlamalar yapılmaktadır.

Yaptığımız bu araştırmalar göstermektedir ki, Dörtdivan ve köylerindeki bu kutlamalar "Ata Yurt"un izlerini taşımakta ve yakın ya da uzak diğer Türk coğrafyalarında yapılan kutlamalarla birçok ortak yön bulunmaktadır. Dileğimiz, yöremizde ve kültürümüzün yaşadığı her yerde Betdem coşkusunun her an yaşanması; Betdem (Nevruz) ateşinin hiçbir zaman sönmemesidir.

Kaynakça

1. Develioğlu, Ferit, Osmanlıca Türkçe Lügat, Aydın Kitabevi Ankara 1986
2. Erdem, Sargon "Bayram", İslam Ansiklopedisi Cilt 5 s
3. Solmaz, Mehmet, Dörtdivan Yöresi Atasözleri ve Deyimleri, yayımlanmamış saba araştırması
4. Şehriyar, M. Hüseyin, Haydar Babaya Selam, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara 1993
5. Türkçe Sözlük, TDK Yayınları, Ankara 1988

1. 20 Mart 2008'de AİBÜ'de Nevruz Panelinde sunulmuştur.
2. S. Erdem "Bayram" İslam Ans. Cilt 5 s
3. a.g.e.

ŞAIR DÜLDÜL MEVLÜT

Şair Düldül Mevlüt AYER (dedem) 1912 yılında Dörtdivan'ın Yayalar Köyü'nde doğdu. Çocukluğu bu köyle geçti. Evlenme çağı geldiğinde Dörtdivan'ın Ömerpaşalar Köyü Azaplar Mahallesi'ne iç güveyi gitti ve Rahime Ayer'le (ninem) evlendi. Bu evlilikten biri kız ikisi erkek üç çocuğu oldu. Şair Düldül Azaplar Mahallesi'nde yaşadı. 2 Mart 1985 tarihinde vefat etti.

Şair Düldül'ün en belirgin özelliği, arka arkaya zengin kafiyeli mısraları içinden geldiği gibi anında sıralaması, çok konuşması ve dinleyenleri çok güldürmesiydi. Bu özellikleriyle devletin hemen her dairesine kolayca girip kendini kabul ettirir ve devlet büyükleriyle dostluklar kurabilirdi. Rahmetli Turgut ÖZAL, Süleyman DEMİREL, bazı eski bakanlar ve milletvekilleri bunlardan bazılarıdır. O'nda Allah vergisi bir özellik ve şairane bir ruh vardı. İnsanları özelliklerine göre sözlerini zengin bir kafiye ile sıralar, bazılarını göldere çıkarır, bazılarını ise yererek yerin dibine sokardı. Bolu havalsinin dört pazarına (Bolu, Yeniçağa, Gerede, Dörtdivan) aksatmadan gezer oralarda çarşı-pazar bol bol konuşur, halkın gönlünü fethederdi.

O öldüğünde henüz 15 yaşındaydım. O'nun sağlığında çocukluk yıllarını yaşamam, O'nun o meşhur dizelerini alıp bir araya toplamama engel oldu diye düşünüyorum. Eğer dünyaya on yıl önce gelmiş olsaydım O'nun buengin şiir deryasından bir kitap yapmam herhalde zor olmazdı. Çocukluk yıllarımda O'nun ağzından kapabildiğim dizeler sanırım tümünün yanında devede kulak kalır. Çünkü anında, durup dururken kişilere ve olaylara karşı gün yüzü görmemiş sözler sarfedip milleti mestederdi. Kendi

duydıklarımı aklımda kaldığı kadarıyla O'nun doğal şivesiyle aktarmaya çalışacağım.

Bir gün kadının birisi bir top kaz kaybeder. Gerede pazarında bir tellal aramaya başlar. Birileri ona Şair Düldül'ü tellal diye gösterir. Kadın Şair'e gider:

-"Dayı sen dellal mısın" der.

Şair: - "Gızım dellal değiliyin emme dellahın olmaduğu yerde dellalık yaparın".

Kadın: -"Dayı Yelkenle yaylasında bi top gaz gayıp giderdim. Şu iki buçuk lireyi al, bana dellal çıkarıve".

Şair: - "Gızım atın, eşeğin, beygirin, sığırın, koyunun, keçin gayıp gittiye dellal çıkarıveriyin. Ben gazlara ne diye dellal çıkarıyım".

Şair Düldül Mevlüt

Kadın: -"Oh dayım bi dayım sen bülüsün arıya arıya ayaklarının altı şişti".

Şair: - "Gel öyniyse arkam sıra" der, bir sandalye üzerine çıkar, bastonunu havaya kaldırır, başlar bağırmağa.

Mehmet Ali AYER
Öğretmen
(Şair Düldül'ün torunu)

- Deller Ovası çayır saz
- Agulsuz garı gayıbetmiş bi top gaz
- Yidüğü çuval unları az
- Göğnüme dakamaz
- Bu garı ocak yakamaz
- Bu ağızınan gazlarına bakamaz

- Boş dünyada gözlerim bulunmaz
- Bunun gibi gazına bakmayan sünepe gadun Gerede gazasında bulunmaz.

Kadın: - "Dayı sus sus Allah belasın vesin, hepsini de tilikle gırsın".

Şair:

- Gayrı ben sitemi yutman
- Ben dilimi dutman
- Ben bunu unutman, ben sığır bazarıma gidlyon, gel arkam sıra.

Kadın: "Arkana köpek sı..."

Şair arar, sorar soruşturur ve kazların izini bulur. Hayvan pazarında kadını görür ve çağırır.

- Gel abla gel
- Yalan dünyanın işi bitmez
- Elinin yüzünün garası gitmez

- Goynunun parası bitmez
- Ayağın Sal
- Güle güle Yelkenle yaylasında gal

- Şu iki buçuk lireyi de al cemberini (başörtü) yıka da gel, bi daha bu cemberi başında

görmüyün. Cemberi de su yüzü görmemiş vallahi.

- Merhemetsüzdü Mevlüd'ün dayısı

- Cemberini yıka da gel yabanın ayısı.

Bir gün zamanın Gücükler muhtar ve Göbüler muhtarıyla zamanın Bolu Valisinin yanına giderler. Valinin misafiri olduğu için bir müddet beklerler. Bu bekleme anında Şair kendi kendine söylemeye başlar:

- Çarşı uzun harçlık gısa gezin pez... gezin

- Boyun uzun yorgan gısa büzül pez... büzül

- Kır çok sabun parası yok gazın pez... gazın

Bir süre sonra vali buyrum der. Vali: "Şair hayırdır inşallah sen pek boşuna gelmezsin."

Şair: "Vali bey;"

- Goca garıla yerinden kakımyo

- Garıla bize bakımyo

- Sularımız da akımyo

- Fakıra fukaraya yazuk

- Yollarımız da bozuk ne edersen et gayrı.

Köyün yeni gelinlerine de takılmadan edemezdi Şair Döldöl.

- A benim altunu mangırı bol gızın

- Gıremeseleri dakunusun

- İki tarafına bakunusun

- Gayınnandan evvel yatısın

- Gayınnandan sonra kakasın

- Gaynatanınan gocana da bi gazuk çakasın - derdi.

Dörtdivan'ın bir köyünde köy sakinlerinden birisinin yedi tane culağını (hünlü) köpekler boğarak öldürür. Şair dedem bir gün o köyde bir eve misafir olur. Orada kadınlar; "Şair Dayı filan kişnin culuklarını köpekler boğdu. Bu culuklara bir şeyler söyleyiver" derler. O da başlar söylemeye;

- Yedi culağı köpek boğdu merd oldu

- Yedi culuk on sekiz gaduna derd oldu

- Ayağınızı salusunuz

- Güle güle merdimanın başında galusunuz

- Heybe geldiml hemen alusunuz

- Göğnüme dakamazsınız

- Siz bu ağzınan vallahi ocak yakamazsınız

- Gene de on sekiz gadun yedi culuğa bakamazsınız -der bitirir ama kadınlar culuklara "ben baktın sen bakmadın" diye başları kavgaya.

Dedem Şair T.B.M.M. ne gitmiş. Orada siyasilere uzun uzun sohbetler etmiş, onlara bir takım methiyeler düzmüş. Zamanın Kültür Bakanının ısrarıyla O'na misafir olmuş. Baka'nın eşi, hazır yemek olmadığı için dedemi restoranına götürmek istemiş. Bunun üzerine dedem başlamış espriye;

- "Hanım gızın, ben gözü görmez gulağı eşitmez köylü bi adanıym. Benim ne işim olu lokantada mokantada. Bana bi tarhana çorbası oldumu yete." İsrar üzerine konuşmaya devam eder;

- Hanım gızım, ben lokantaya

giderin emme

- Çatal damağıma gaka
- Damağımdan garıla aka
- El alem bana baka rezil olurun.

Dedemin büyük oğlu (amcam) Ankara'da askerliğini yaptığı sıralarda O'na izin almak için yanına gider. Güz mevsimi köyde iş güc fazla malum ya elamana iltiyaç var. Birlikte bölük komutanına övgü dolu sözlerinden sonra, bölük komutanı Şair dedemi alay komutanına götürür. Alay komutanını da sözleriyle göklere çıkarır. Alay komutanı; "dayı ne istiyorsun onu söyle" der.

Şair;
- Sözümden azıvicen
- Biraz gızıvicen
- Benim mahduma bi parça izin yazıvicen gumandanım, ben senden babanın tarlalarını istemeye gelmedim - der ve oğluna bir ay izin alır.

- Köpeğin gapmazı beygirin depmezli olmaz.

- Bi bostanda hem doğru hıyar bite hem eğri hıyar bite.

- Gocasuz garıdan çocuk olmaz. - gibi sözleri de tek dizeli sözlerinden sadece birkaçıdır.

Saygılarımla...

DÖRTDİVAN SEVDASI

Kayın, gürgeç çam doğası
Oksijenle dolu, temiz havası
Mantar, Kekik, soğuk sular ovası
Dörtdivan yaylası, gönül sevdası

Doğa harikası içinde yayılan
Karaçayır, Nuhören ve Çambunarı
Misafirperver, sevecen insanları
Dörtdivan yaylası, gönül sevdası

Gezin, görün, dolaşın, temiz dağda
Mutluluk, yaşam, çamlar arasında
Sağlık, şifa buz gibi soğuk sularda
Dörtdivan yaylası, gönül sevdası

Hemşerim düştün, geçim derdine
Aşıla memleket sevgisini, yeni nesline
Aşk ile sevdalan toprağına, köyüne
Dörtdivan gönülümüzde, hasret yararı

Türkiye'ye ve Dünyaya yayılmışsın
Yeni nesille, etrafa kök salmışsın
Sen hasretle yanan, çam ve topraksın
Kalbinin serinliğidir, Dörtdivan sevdası

Ramazan YAMAN

Yalancı Köyünden

“SÜSLÜ KEMAL”

Süslü Kemal'i, 1989 yılının key aylarında "Dörtdivan Kasabasının Sosyal ve Kültürel Araştırması" adlı doçentlik tezini hazırlarken tanıdım.

Türk insanına, Dörtdivanlı'ya özgü o geleneksel komakseverlikle bizi evine davet etmiş, ağırlamış, kendisine sorduğum her soruyu içtenlikle ve uzun uzadıya cevaplamıştı. Bir ara bana "Hoca, şu iki hanımının arasında benim bir resmimi çekiver, Kitabına koyarsın" demiş, fotoğraf çekildikten sonra da anlatmaya başlamıştı.

"- Beni ilk hanımla evlendirdiklerinde daha on iki yaşındaydım. Bahçede arkadaşlarla misket oynuyorduk düğünüm olurken." Bir ara hamının omuzuna dokunup "bu benim teyzemin kızıdır. Bununla çocuklarınız oldu bizim. Bunu da sevdim ama..." dedikten sonra ikinci hanımına dönmüş, onun omuzuna dokuna dokuna "bunu görünce çok sevdim. Sonra dedikodu çıktı. Köylü inatlaştı benimle alırdın almazdın diye. Bir gün attım atın terkisine, getirdim eve..." demişti.

Süslü Kemal olup biteni bana anlatırken gözüm sedirde Kemal Anca'nın iki yanında oturan o iki kadına ilişti. Gözlerinin içine bakarak sanki "bizim de sana anlatacak, söyleyecek çok sözümüz var ama bu saatten sonra anlatsak, söylesek kime ne faydası olacak" der gibiydiler.

O bakışlardaki gizli hüznün beni yüreğinden etkilemişti. Bilimsel bir çalışma yaptığımın kitabında bu hüznü, duygularına yer veremedim. Çok eşliliği toplumsal bir olgu gibi görmek ve değerlendirmek durumundaydım. Ama aklım Süslü Kemal'e, iki eşine, yaşadıklarına, yaşadıklarına, sevinçlerine ve acılarına takılmış, kadınca ve insanca tepkilerim içinde hapsedilmişti.

On yıl geçti aradan 2000 yılının nisan ayında Ankara'daki DİVAN-KAV'ın ofisinde kitabının yayın haline dönüşmesi için toplantı yapıyor

bir yandan da Dörtdivan'ı konuşuyorduk. Bir ara "Süslü Kemal nasıl?" diye sorduna henşehremlerden birine. "İyl" dedi "Ne yapısın? Onun iki hanımı da öldü biliyor musun?", "Üzuldüm" dedim. Gerçekten çok üzülmüştüm. "Peki şimdi ne yapıyor?" diye sordum. "Vala iki tane daha bulsa alacak!" dediler. Güleştük. Konu kapandı, başka şeyler konuşılmaya başlandı.

Aradan üç-dört ay daha geçti. Ağustos ortalarında bir gece, hava sıcak nu sıcak aniden uyandım. Aklımda tek bir şey vardı. Süslü Kemal'in hikâyesini yazmak. Saat sabahın üçü idi. Çalısma masama geçtim ve yazmaya başladım.

Bir çırpıda döküliverdi Kemal Anca'nın hikâyesi kalemin ucundan. Kendini bir Süslü'nün, bir ilk eşinin bir ikinci eşin yerine koyuyor, olup biteni, yaşananları hayalinde canlandırıyor, âlela yaşıyor, bir an bile durmaksızın yazıyor bir yandan da ağlıyordum.

Sabah ezanı okunurken hikâye bitmiş, lunca yıl yazmak istediğim hikâyelerden birincisi bir gecede ortaya çıkıvermişti.

Edebiyattan, sanattan anlayan birkaç dostuma hikâyemi okuttuktan ve beğenilerini aldıktan sonra bir gün tüm cesaretimi toplayıp, Türkiye'nin dil ve edebiyat alanında en önde gelen dergilerinden olan Türk Dili Dergisi'ne gittim. Hikâyemin yayınlanmasını istediğimi söyledim. Kolay kolay her yazıya, hikâyeyi yayınlamakla, müracaatla gelen her çalışmanın önce bir uzmanın daha sonra da bir komisyonun değerlendirmesinden geçtiğini söylediler. "Olsun" deyip bıraktım.

Bir ay sonra beklediğim haber geldi. Süslü Kemal'in hikâyesi, Türk Dil Kurumu'nun ayda bir yayınladığı TÜRK DİLİ adlı Dil ve Edebiyat Dergisi'nde Ocak 2001'de çıkacak 589. sayısında yayınlanacaktı. Yayınlandı. Oluntü eleştiriler alan hikâyemi okuyanlar "bu hikâyede hiçbir suçlu yok. Ama yoğun bir duygu, etkileyici bir hüznü var" dediler

Doç. Dr. Tülay UĞUZMAN ER
Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi
Çğretim Üyesi

ve ardından sorular:

"- Olay nerede geçiyor? Doğuda mı?"

"- Hayır Dörtdivan'da"

"- Yaa! Dörtdivan nerede?"

Hep anlattım onlara. Dörtdivan'ın Bolu'nun bir ilçesi olduğunu. Çok güzel bir yer olduğunu Köroğlu'nun diyarı olduğunu. Her yıl temmuz ayının ilk Pazar günü güzelim yaylalarında senlikler düzenlendiğini. Hâli akuraba evliliklerinin yapıldığını ama artık evlenme yaşının bu kadar küçük olmadığı ve Süslü gibi iki eşli erkeklerin pek kalmadığını.

Bir gün Süslü Kemal'in ölümünü duydum. Ağustos sonlarında, hikâyesi yazıldıktan on-onbeş gün kadar sonra vefat etmiş. Üzuldüm. Sırtım mezar köyünde, çok sevdiği iki eşinin mezarlarına yakın yerlerde.

Süslü Kemal'in hikâyesi, mesleğimle doruğuna tırmanmaya çalıştığım, profesörlüğe hazırladığım ve yazarak yaşadığım bir dönemde bana kan verdi, can verdi, hayat verdi. "İhan" denen bir şeyin gerçekten var olduğunu, yazmak isteniyorsa yazabilmenin, yayınlamak isteniyorsa yayınlatabilmenin olanaklığını, bu konuda en gerekli olanın cesaret olduğunu öğretti. Bu arada Süslü Kemal'in yazılmadan ölmek istemediğini de düşündürdü.

Bu hikâyeyi; eskimış, fonksiyonunu kaybetmiş bazı töreler uğruna yaşananları haricayanlar ile sevdiğilerini ve kendilerini sevenleri bilerek ya da hiç bilmeden üzen nice SÜSLÜlere armağan ediyorum.

BİZİM HİKÂYESİMİZ

Tatlı bir bahar sabahıydı. Tabiat bütün güzelliğini cömertçe sunuyordu insanınluna. İlçenin bütün köylerini dostça kucaklayan ova, bu mevsimde daha güzel, daha iç açıyordu. Geride Koroğlu dağları, savaş kazanmış komutan ehlisiyle ovaya karşı dindik duruyordu. Ulusu Çayı ise, dilinde türkülleri olduğu halde Karadeniz'e bir an önce kavuşmak için delice akıyordu.

Hatice Nine bütün geceyi uykusuz geçirmişti. Oğlu Hasan'ın akşam söylediklerini bir türlü aklından çıkartıyordu, hafsalasına sığdıramıyordu. Bunca yıl yaşadığı köyünden ayrılıp ömrünün şu son günlerini gurbet ellerde geçirmekten daha kötü ne olabilirdi onun için. Bütün geceyi uykusuz geçirmesi de bundandı.

O sabah, kahvaltıda kimseyle konuşmadı Hatice Nine. Ne okula giden torunlarının tatlı yaramazlıklarına aldırdı; ne de gelininin bitip tükenmeyen sitemli konuşmalarına kafa yordu. Oğlu ise, gözünde kırk yıllık düşmandan farksızdı. Nice acılar görmüş, çileler çekmiş, tabut başlarında ağtlar yakmış; fakat hiç bu kadar özülmemiş, kalurlaunmuştu. Hepsini Takdir-i İlahi'nin bir gereği olarak görmüş, kader deyip geçmişti. Kahvaltıdan sonra çocuklar okuluna, oğlu ilçeye gitmişti. Gelinini ise gündelik işlerine başlatmıştı. Belki biraz rahatlarm düşünceyle eline iki kap almış, çeşmenin yolunu tutmuştu.

Çeşme başı çok kalabalıktı. Diğer çeşmeler bozuk olduğundan dolayı bütün köylü su ihtiyacını buradan karşılıyordu. Ağır ağır yanıştı çeşmeye ve selam verdi. Sesindeki titremeden kederli olduğu hemen anlaşılıyordu. O titrek sesinde sanki tüm dünyanın acıları, sıkıntıları saklıydı.

- N'oldu gıy Hatıyca Abla, bi derdin va elhalim.

- Bi şey yok n'olsun her zaman ki halim, ehıyarlık işte.

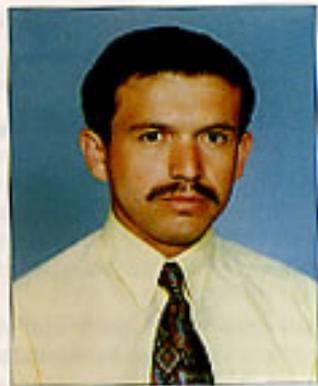
Böyle söyledi ama Hatice Nine, onun sıkıntılı olduğunu herkes anlamıştı. Zaten o da konuşup açılmak istiyordu.

- E kaz gonşula boğün saklasam, zamanı gelince öğreneceñiz nas'olsa. Aşamdan beyri canım u gadar sıkğun, ruhum o gadar darlı. Bizim olan ne dese beğenısünüz. Bu köyde durulmazmış gayrı. Elalem böyük şehirde pašala gibi yaşakan biz burda sürünüyomuşuz. Bir an önce bizim de gitmemiz lazmuş. Elinden gelse şimdi gidiverecek. Ne dediysem habar anadamadım. Ahı-zarla gıldım, etme ü len yavrım dedim. Neyimiz eksik, garımız tok, sırtımız pek. Dünyada aç açık mezeri mi va? Dedim emme, seni diyen kim? Şehirde de böyne olacak sanıyo. Sabahan köründe bi bardak çay içti. Cumayeri'ne (Dörtdivan) gitti. Gave geç galdı sanki. Ben burıya gelmeden u çoktan otadı masasına. Aşama gadar ne'dec ne gılala arıyamadım bi türlü.

- N' edecekle dedi oradakilerden birisi. Sadece senin oğlan deyil ki hepsi de aynı. Hele bi bak goca köyde, tek şu çeşme galdı akan da nerelisin diyen yok. Ne miktar bakıyo, ne de azası. Oy istemeye geldi mi hepsi de aslan kesiliyo. Kimsenin umurunda değil. Seninen ben burda söylemiş durmuşuyuz, kimin aklında. Ah eskiden böyne miydi? Sahıpsızlıktan bu hüllere düştük. Sahı gelinin ne diyo bu işe?

- Ne deyecek canına minnet. Benim yanımda laf mafa garışmıyo emme, ben biliyom her iş onun başının altından çılıyo. Alt'ay gış oğlanın başını çöğürdü. Elinden gelse şimdi gidecek.

- Canım sıkduğın şeye bak Ha-

Ahmet KOÇAK

Bolu-Merkez Koç İlköğretim Okulu
Türkçe Öğretmeni

tıyca Abla. Kim galdı köyde bizden başka. Gençlerin akli fikri hep böyük şehirlerde. Başını alan çılok gidiyo. Bildir sene ben de u gada dırettim ama kime laf anadacım. Çoluğunu çocuğunu alıp gitti. Ne'delim unna rahat etsin de başga ne isteyelim. Bizim bi ayağımız zaten çukurda. Eskisi gibi köye metanet veren mi va? Gapısını, bacasını çakan çekip gidiyo. Nerde hani, yüzelli hanede gala gala otuz-gırk hane galdı. Bunlarında yarısının gözü dışarıda.

- Öyne diyon emme gıymatlı gardaşım. Ben bu yaştan sonra n'ederim gurbet ellerde. Gonu yok gomşu yok. Siz gidin ben durıyo diyon gene razı edemiyom bizim olanı. Ele güne karşı seni burda bi başına gıyup gitmem diyo. Gafıya koydu bi'kere gidecek

Hatice Nine, çeşme başında böyle dertleşirken oğlu Hasan, çoktan kahvehanede oyuna başlamıştı. Hem oynuyor, hem de akli sıra arkadaşlarına dert yapıyordu.

- Yahu arkadaş, anamı razı edemedim gene. Gitmen allah gitmen diyo da başga bi'sey demiyo. Bu yaştan sonra hiç bi'yere gidemezmiş. Gapıyı bacayı çakıp ta bu ocağı söndürememe diyo. Razı edemezsek işimiz zor valla.

- Üre arkadaş söylediğün lafa bak. Bi'sen deyilsin ya giden; başım

gurtaran çıkıp gidiyo. Hem çoğunun anası, babası köyde. Bayramda seyranda gelüsün hepsi u gadar.

- Yapma arkadaş, dosta düşmana garşı nasıl bırakuram ananı tek başına. Razi edemezsen ananı bu senede yattı bizim iş. Bu seferde garının dilinden gurtulamam. N'edecim bilmiyom valla, iki arada bi'derede kaldım.

Hasan sonunda annesini razi edebilmiş, güzden sonra gitmek için hazırlıklara bile başlamıştı. Hayvanları satmış, ufak-tefek borçlarını dağıtmıştı. Ankara'da geçekundu mahallesinde bir de ev kiralanmıştı. Hali hazırda bir işi de yoktu ama, hele bir gidelim Allah kerimdir diyordu. Artık gitmek için sayılı günleri kalmıştı.

Sıcak bir ağustos günüydü. Uzun zamandır yağmur yağmadığı için her yer toz toprak içindeydi. Güzden arta kalan saman çöpleri ortalıkta uçuşup duruyordu. Toprak, yağmura hasret türkileri okuyordu.

Köy her zamankinden daha sessizdi. Güz yorgunluğunu üzerinden atamayan birçok kişi henüz uykundaydı. Yalnız bir evde, Hatice Nine'nin evinde hareketlilik, göç telaşı vardı.

Hasan, eşyaları Ankara'ya götürmek için küçük bir araba tutmuştu. Yakın akrabaları ve komşuları yardım etmek için toplanmışlardı. Fazla eşya götürmüyorlardı zaten. Birkaç yatak, mutfak eşyası, bir iki halı, televizyon, üç çuval patates, bir çuval un. Hepsi bunlardan ibaretti götüreceklerinin.

Hatice Nine hiç konuşmuyor, buğulu gözlerle etrafta gözliyordu. Sanlı bir daha hiç gelemeyecekmiş gibi geliyordu. Geçmiş günleri canlanıyordu gözünün önünde. Bu eve gelin

gelişi, üç çocuğunun doğumu, kızlarının ve oğlunun düğünü, kocasının ölümü. Hepsi daha dün gibiydi. Ne çabuk da geçmişti yıllar... Çevresindekiler sanki aklından geçenleri biliyormuşçasına ona tuç karışmıyorlardı. Konuşmuyordu belki ama, nemli gözleri çok şeyler söylüyordu anlamasını bilene. Dokunsan ağlayacak gibiydi.

Herkesle tek tek vedalaştı. Derin derin nefes alıyordu. Sonunda dayanamadı sessizliğini bozdu:

- Gaderde bu günneri de görmek, gapıyı bacağı kitleyip, çekip gitmek de varmış. Ah rahmetli sağ olsaydı, bi adım gımlıdamazdık buradan. Ne'yise gomsula gidip de gelmemek va. Hakkanı helal edin. Allalusmarladuk

Akşama doğru vardılar Ankara'ya. Vakit geçirmeden eşyaları yerleştirmeye başladılar. Kendi köylülerinden yakın çevrede oturanlardan bazıları gelmişti. Hatice Nine bunları görünce biraz rahatliyordu. Akşamdan sonra daha gelenler oldu.

Yerleşme işi bitmiş, gelenler gitmişti. Vakit çok ilerlediği için hepsi yattılar. Hatice Nine torunları ile aynı odada yatıyordu. Çocuklar

yorgunluktan ve sevinçten hemen uyumuşlardı. O ise bir türlü uyuyamıyor, derin düşüncelere dalyordu.

Bütün geceyi uykusuz geçiren Hatice Nine, sabah ezanları okumaya başladığında, gözlerinde yaş olduğu halde, yüreğinin derinlerinden gelen bir ses ile şu türküyü mırıldanıyordu:

"Dün gece köyümde,
Yastığım bir taş idi.
Altım çamur, üstüm yağmur
Yine de gönlüm hoş idi."

Yalnız Hatice Nine değil, daha nice Hatice Nineler, Ayşe Nineler, Ali Dedeler, Mehmet Dedeler, Hüseyin Dedeler dillerinde bu türkü ile Ankara'da, İstanbul'da veya başka şehirlerde beton yağınları arasında nice geceleri sabah ettiler. Aslında bir türkü değildi onların söyledikleri. Kendi hayat hikayelerinin öz ifadesiydi bir anlamda. Binlerce insan, dürüst, temiz, çileli ve fakir hayatlarını bu dörtlükle şekillendirmiş; kutsal bir dua gibi dillerinden düşürmemişti. Evet bu bir hayat hikayesidir. Dörtdivan insanının hayat hikayesi, yani bizim hikayemiz.

“Dörtdivan’da 17 Yaşında Bir Öğretmenim”

Betül BAYLAM (UĞUZMAN)

Emekli Öğretmen

Atandığım yeri öğrenmek için heyecanla evden çıktığımda 17 yaşlarımda küçük, yeni mezun bir öğretmenim. Bolu Milli Eğitim Müdürlüğü’nün merdivenlerini adeta koşarak çıktım. Kalbim hızla çarpıyordu. Birkaç kişinin çalıştığı küçük bir odaya girdim. Birine yöneldim ve atandığım yeri öğrenmek için geldiğimi söyledim. Arkamdaki bey “Gel” dedi, “Emrin bende.” Yanına gittim. Gülünseyerek bir bana bir elindeki evraktaki fotoğrafa baktı. Öğretmen okulunda çektiğim örgülü saçlı, zayıf yüzlü bir fotoğraftı. Bu fotoğrafı görünce uzak köyleri kaldıramayacağımı düşündüğünü, beni beş sınıflı yeni bir okulu olan Dörtdivan bucığına yazdığını, bu konuda yarılmadığımı zamanla öğreneceğimi, çünkü Dörtdivan’ın iyi bir yer olduğunu söyledi. “Hayırlı olsun yeni bir okul binası ve elektriği olan bir yere gidiyorsun” dedi.

Teşekkür ettim. İşlemlerim bittikten sonra binadan ayrıldım. Ben ortak öğretmenim, hem de beş sınıflı bucakta. Bu büyük bir şans. Koşarak eve geldim.

Göreve başlamak için ailemle Dörtdivan’a geldiğimde kalacak bir ev araştırmaya başladık. Kent yaşamı gibi değildi. Kiralık ev diye bir kavram yoktu. Herkes kendi evinde oturuyordu. Sonunda yalnız yaşayan bir teyzenin evinde bir oda bulundu. Annem eşyalarını ağlayarak yerleştiriyordu. Eski bir evdi. Odam da bir o kadar ilginçti. Her duvar bir kapak görünümündeydi. Açtığım zaman kimisinin ardından mutfak, kimisinden banyo, kimisinden kiler, kimisinden elbise dolabı,

Emekli öğretmen Betül Baylam (Uğuzman) bir “Feride öğretmen” heyecanı, inancı ve sevgisiyle yaptığı mesleğinin ilk günlerini, o heyecan, inanç ve sevgiye özlemiyle anımsıyor ve o günlerin lezzetini bu kez, düşsel bir mutlulukla duyumsuyor.

kimisinden yukluk çıkıyordu. Kapattığın zamansa oturma odası oluyordu. Daha önce yaşadığım yerlere hiç benzeniyordu. Akşamüstü hüzünlü bir vedadan sonra ailem Bolu’ya geri döndü.

Gece oldu. Söylendiğinin aksine köyde elektrik yoktu. Kapımı ka-

pattım, gaz lambamı yaktım. İçimi bir hüznün kapladı. Hiç umduğum gibi olmamıştı. Yer yatağımın üzerine oturdum. Hıçkırık hıçkırık ağlamaya başladım. O gece sabaha dek ağladım. Kalktığımda gözlerim yumruk gibi şişmişti. Toparlanmaya çalıştım. Kalktı bile etmeden

okula gittim. Okul binası oldukça eskiydi. Her yeri dökülüyordu. Çocuklar tüm gün meraklı gözlerle beni izlediler. Benimse akşam fikrim kaldığım yerdeydi. Akşam ol-

süslemişlerdi. Bu kadınlar nasıl duyuyordu?

Dolaşırken gözümün boş ahşap bir konak ilaştı. İki katlı ve çok büyüktü. "Daraba" denen çitlerle çev-

sun istemiyordum. Okul çıkışı köyde dolaşmaya başladım. Köye yeni gelen öğretmen olduğumu duyan sıcakkanlı birkaç kadınla tanıştım. İlginç kıyafetleri vardı. Masa örtüsü büyüklüğünde kalın bir eşarba çenelerinin altından çevirdikten sonra kulaklarının üstünden geçip başlarına taktıkları fesin üzerinden bağlanmışlardı. Feslerin uçlarından, sayısı zenginliğe göre değiştiği belli altın penezler sallanıyordu. Hatta özel kilitli iğne görünümünde altın paralarla bu fesleri

rili bahçeye kapıyı açarak girilim. Çalan çınçırığın sesine "Kim o?" diye bir ses karıştı. "Benim" dedim. Çok güzel nur yüzlü bir teyzecik görüldü, beni içeri buyur etti. Oturduk, sohbet ettik. Seksen yaşlarındaymış. Bu konağın sahiplerine "Tahtabacaklar" denirmiş. Ankaraya göç ettikleri için konak boş kalmış. Kendisi de akrabadaymış. Konağın alt odasında kalıp bekçilik yapıyormuş. Zilfi Teyze bana konağı gezdirdi. Çok beğenmiştim. Beni boş odalardan birine almaya için

uzun uzun dil döktüm. Epeyce uğraştıktan sonra üst kattaki bir odaya taşınmaya razı ettim. O da yalnızlıktan bunalmıştı. Hemen ertesi gün taşındım. Çok mutluydum.

Kardeşim babamın atanması nedeniyle Bolu'da yeni bir okula başlamıştı. Düzce'de dört yıl aynı öğretmende okuduktan sonra Bolu'da yeni bir çevre onu bunaltmış olacak ki kendisinden yalvaran bir mektup aldım. "Çabuk beni yanına al" diyordu. Hafta sonu Bolu'ya ailemin yanına gidince komşuyu açtım. Köyde yalnız kalamadığımı kardeşimi de yanına almak istediğimi söyledim. Çaresiz razı oldular; ki bu küçük kız yıllar sonra Dörtdivan'ı anlatan bir kitap yazan, Doç. Dr. Tülay Er (Uğuzman)'dır. Annecaneni de yanınıza getirince keyfinize diyecek yoktu.

Kışın öylesine soğuk oluyordu ki sobanın üzerine oturtulan sıcak su kazanındaki su, gece soba söndükten sonra buzlanıyordu. Geceleleri sürekli üstümü açan kardeşimin soğuktan etkilenmemesi için yorganı ikiye katlayıp dört kenarına dikip, bir kenarında içine girebileceği kadar bir delik bırakmışım. Her gece onu oradan içeri sokuyordum.

Köyde beş öğretmende. Mustafa Hoca o köyün çocuğuydu, köyün içinde otururdu. Köy enstitüsü mezunuydu. Elinden her iş gelirdi. Köyde ona Mr. Mori derlerdi. Nedenini bilmiyorum. Bir de Akif Hoca vardı, o daha gençti. Fahri öğretmen, Emine, bir de ben. Müdürümüzün adını anımsayamıyorum. Ne de olsa söz ettiğim yıllar 1965-1967 yılları. Fahri benim Düzce'den okul arkadaşım. Emine'yle orada tanışıp evlenmişti. İyi anlaşılırdık. Günler iyi geçmeye başlamıştı. Konağa taşınalı altı ay kadar olmuştu. Bir gün Zilfi Teyze telaşla kapımı çaldı. Tahtabacaklar'ın geldiğini ve oraya taşındığımı memnun olmadıklarını, kendisine kızıldığını, odayı hemen boşaltmamı istediğini

söyledi. Şimdi ne yapacaktım? Kıralık ev yoktu ki, nereye gideyim?

Hemen aşağıya indim. Ağa olduğumu ilk bakışta anlayabileceğim bir bey vardı. Biraz konuşuktan sonra çıkarılma nedenim anlaşıldı. Ben Zilfi Teyze'ye kira niyetine zorla bir miktar para vermiştim. Bana "Tahtabacaklar evini kiraya verdi dedirtmem" dedi. Ben de "Öğretmen bedava oturuyor" dedirtmezdim. İki keçi köprüyü geçemedik. Ve tabii ben dereye düştüm. Ağlayarak yukarı çıktım. Anneannem güçlüklere göğüs germiş olgun bir kadımdı. Hemen bir çare buldu. Okulun yanında boş bir ev vardı. İki katlı çok güzeldi, ama köye bir kilometre kadar uzaktı. Bir tarafı çarşı, ki geceleri bomboş kalırdı, bir tarafı okulun, arka tarafı da mezarlık olan bu eve taşınmayı önerdi. Ürperdim. Orada nasıl otururdum? Kardeşim mezun olup gidecekti. Anneannem "Kızım, ölüden insana zarar gelmez. Elimden geldiğince ben de yanında kalırım"

dedi. En azından artık köyde elektrik de vardı. O gün taşındım.

Burada çok güzel günlerim geçti. Bolu'da Pazar kurulurdu. Köyde sebze yetişmediği için köylü yiyecek gereksinimini buradan sağlardı. Köyün erkekleri arabayla pazara inerlerdi. Köy İstanbul yolu üzerinde Yeniçağa'dan 13 km. içeride ve çok yüksekte olduğundan kışın pazara kuzaklarla inilirdi. Ailem de bize oradan yiyecek yollardı. Ben sepeti verirdim, köylüler akşam dolu olarak kapıma bırakırlardı. Hepsiyle selamlaşır sohbet ederdim.

Bir yıl sonra babam kalp rahatsızlığı nedeniyle Ankara'ya atandı. Kardeşim mezun olup ailemin yanına gitti. Anneannem de İstanbul'a dayının yanına döndü. Ben de yaz tatili nedeniyle Ankara'daydım. Yanlarına gelmemi çok isteyen babam, kendisi bankacı olduğundan beni de bir bankaya aldırma için tüm evraklarını tamamlamıştı. Tatilim bitiyordu. Köye dönecek istifa yazacak ve ayrılacaktım. Ama

hiç istemiyordum. Yapamayacaktım. Babama öğretmenliği çok sevdiğimi, bankada çalışmak istemediğimi, köye döneceğimi kesin bir dille söyledim. Ve köye döndüm.

Dörtdivan'da bir yıl daha çalıştım. Benim de atanmamın Ankara'ya çıkması nedeniyle 1967'de köyden ayrılmak zorunda kaldım.

Uzun yıllar öğretmenliğe devam ettim. Yeni öğrenciler, yeni okullar, hepsini sevdim. Ama hiçbiri Dörtdivan'a benzemedi. Ayrılrken bana bir veda töreni düzenlediler. Ben onlara veda konuşmamı yaparken, o her pazar sıkıntımı çeken, sepetimi taşıyan koca koca adamlar benimle birlikte ağlıyordu. Böylesine sevlmek ve takdir edilmek; küçük yaşta yaşana atılan genç bir öğretmene için harika bir başlangıç oldu. Bana yaşattıkları bu güzel duygular ve verdikleri destek için tüm Dörtdivanlılar'a teşekkür borçluyum.

(Bütün Dünya 2000,

Sayı: 2001/01, Ocak 2001)

Süt ve Süt Ürünleri Üreticiliği

Hasan AYNACI

S.D.Ü. İİ.B.F. İktisat Bölümü

Son yıllarda yıldızı parlayan sektörlerden birisi de süt ve süt ürünleri üreticiliğidir. Türkiye'de sütçülüğün ömrünün uzun olmasına rağmen modern işletmelerin sayısı istenilen seviyeye gelmemiştir.

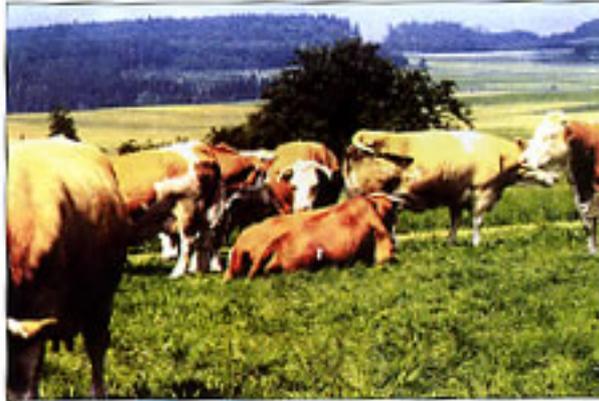
İlçemizde hayvancılığın yaygın olması ve hayvansal ürünlerin çok olması süt ve süt ürünleri üretimini gerçekleştiren bir işletmenin kurulabileceği fikrini güçlendirmektedir. Böyle bir işletmenin ilçemizin kalkınmasına büyük bir faydası olacağı da kesindir. Neden böyle bir işletme?

İlçemizde hayvancılığın yaygın olması, hayvansal ürünleri değerlendirebilecek bir tesisin bulunmaması, büyük yerleşim merkezlerine yakınlığı (Ankara, İstanbul vs.), ulaşım sorununun olmaması böyle bir tesisin ilçemize kurulması için ilk akla gelen nedenlerdir. Ayrıca dev-

let tarafından da bu gibi girişimler desteklenmektedir. Devletimizin bu gibi tesislere vermiş olduğu önemli aşağıdaki tablodan rahatlıkla görülmektedir.

Türkiye'de Tarımsal Yatırımlara Destek Sağlayan Kuruluşlar

- 1- Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı
- 2- Başbakanlık Köy Hizmetleri Gen. Müdürlüğü

- 3- Devlet Su İşleri Gen. Müdürlüğü
- 4- Başbakanlık GAP Bölge Müdürlüğü
- 5- T.C. Ziraat Bankası
- 6- Başbakanlık Hazine Müsteşarlığı

1987-1997 yılları arasındaki teş-

vik belgelerinin dağıtımına bakıldığında, tarım sektörüne yönelik teşvik belgeleri yatırım tutarlarının önemli bir bölümü hayvancılığa yönelik olmuştur. Diğer yandan, tarım sanayiine dönük yatırımları, 1990'lı yılların başına kadar tarım sektörüne ayrılanın 5 ile 10 katına kadar ulaşmış olduğu görülmektedir. Desteklenen tarım sanayi yatırım çeşitlerine bakıldığında zaman en fazla gıda-içki grubuna destek sağlanmıştır.

Teşvik Belgeli Yatırımlara Devletçe Sağlanan Destek Araçları

- 1- Gümrük vergisi ve TKF istisnası
- 2- İthalde KDV ertelemesi
- 3- Yatırım indirimi
- 4- Makine ve teçhizat almında KDV desteği
- 5- Vergi, resim ve harç istisnası
- 6- Enerji desteği
- 7- Arsa tahsisli
- 8- Fon (Yatırımlar, teşvik fonu)'dan kredi tahsisli.

Kurulabilecek böyle bir tesiste tereyağı, yoğurt, süt, ayran, süt tozu, kaymak, dondurma, beyaz peynir, kaşar peyniri gibi ürünler üretilebilir. Adı geçen ürünlerin sadece ülke içi tüketimde değil diğer ülkelerin tüketiminde de önemli bir rol aldığı söylenebilir.

Böyle bir tesisin ilçemizde faaliyete geçmesi durumunda ilçemizde bir istihdam sahası ortaya çıkmış olacaktır. İlçemizdeki süt üreticilerimizin de atıl kalan sütleri değerlendirilmiş ve onlara ek bir gelir sağlanmış olacaktır.

Bütün bu gelişmeler ilçemizde ki ekonomiyi canlandırarak, ilçemizin kalkınmasında büyük bir rol oynayacaktır.

Türkiye'de Hayvancılığın ve Tarım Sanayiine Yönelik Yatırım Teşvikleri

Yıllar	HAYVANCILIK			TARIMSAL SANAYİİ		
	Belge Sayısı (Adet)	Toplam Yat.Tut. (Milyar)	İstihdam (Kişi)	Belge Sayısı (Adet)	Toplam Yat. Tut. (Milyar)	İstihdam (Kişi)
1990	1.354	2.333,0	19,8	409	3.336,1	15,7
1991	106	718,8	2,3	215	5.077,2	12,5
1992	5	602,5	0,5	139	8.167,2	11,6
1993	34	2.547,5	2,7	287	43.997,9	15,2
1994	8	608,6	0,4	130	25.636,5	7,8
1995	27	8.174,9	2,1	420	100.435,5	28,4
1996	67	33.773,6	4,7	726	136.319,0	35,6
1997	69	21.716,8	2,9	579	259.127,3	28,7

DÖRTDİVAN YAYLALARI

*Dağlarında geyikler oynar,
Kuzular çayırında meleşir.
Gönüller huzura sende erişir.
Ne güzölsün sen Dörtdivan Yaylaları.*

*Düğer – Kadılar – Yalacık Aladağı,
Sofrada ayrıntı, yayıkta yağ.
Bir evliya bekler her dağı,
Erenler yuvasıdır Dörtdivan Yaylaları.*

*Tavada hoşmerim, tepside börek.
Söyle kuş sütü neyine gerek!
Oturlara "Bismillah" diyerek,
Pek bereketlidir Dörtdivan Yaylaları.*

*Altı ay bekler, karlar eriyecek,
Karapınar, Bedüşlük, Seyricek,
Ömrü olan tekrar gelip görecek,
Baharı bekler Dörtdivan Yaylaları.*

*Karaçayır'ım bürünmüş cennet yeşiline.
Cihanda rastlanmaz onun bir eşine.
Nasıl dayanır yürekler ayrılık ateşine.
Hasretim sizedir Dörtdivan Yaylaları.*

*Tepeleri sarmış kekik, çiğdem kokusu.
Pınarlarından fışkırır buz gibi su.
Kalmaz insanda hastalık korkusu.
Şifa kaynağıdır Dörtdivan Yaylaları.*

*Kirazlı Yayla, Saçlık, Kapaklı.
Her birinde bin güzellik saklı.
Dağlarda süstenmiş telli duvaklı.
Bir gelin gibi durur Dörtdivan Yaylaları.*

*Hayali gezer Köroğlu'nun her yerde.
Söğütü Yayla ile Çampınar bir derede.
Ah çöker, der: "Eski günlerim nerede?"
Geçmişini arar Dörtdivan Yaylaları.*

*Serın serin eser bahar yelleri.
Unutmadık Sümme Yaylası ile Doller'i.
Gönlüme huzur veren hayalleri
Senden kuruyoruz Dörtdivan Yaylaları.*

*Ağllar yıkılmış, ocaklar sönmüş.
İssiz birer viraneye dönmüş.
Bell ki sahipleri bir bir ölmüş.
Şimdi yastadır Dörtdivan Yaylaları.*

Ahmet KOÇAK
Bolu Merkez Koç İlköğretim Okulu
Türkçe Öğretmeni

DÖRTDİVAN'DA EVLENME OLAYI VE AŞAMALARI - IV

(Geçen sayıdan devam)

Kız evinde, gelini çeşme başında bırakmıştık. Gelin, sağdaç ve kız arkadaşlarıyla birlikte, sabah namazından sonra, eline aldığı ekmelele birlikte çeşmeye ellerini yıkamaya giderler. Ellerinin kınalarını yıkadıktan sonra ekmeği çeşme başında bırakarak eve geri dönerler. Evde geline, renkli, kadifeden bir fistan giydirebilir. Saçları örgüler halinde örülür ve gitmeye hazır duruma getirilir. Bu arada imam çağırılarak, mutluluğu için dua edilir. Artık bu anlar, gelin anası için en zor anlardır. Ağlamalar, sızlamalar ve gözyaşları eşliğinde kızını yuvadan uçurmak üzeredir.

Oğlan evinde de hazırlıklar, günün ilk saatlerinden itibaren başlamış durumdadır. Gelin arabası, büyük bir özenle süslenir, bezenir. Düğün alayına katılacak diğer arabalara da birer kumaş parçası bağlanır. Bütün hazırlıklar tamamlandıktan sonra saat 09-10 arası kız evine doğru hareket edilir. Gelin arabasında önde damadın babası, arkada sağdaç kadın ve temsili kaynana oturur, damat evde bırakılır. Kız evine gelindikten sonra arabalardan inilerek kısa bir süre çalgı eşliğinde, oğlan tarafının davetlileri oyunlar oynarlar. Bu arada temsili kaynana kız evine girer, girerken de kimseye sezdirmeden gözüne kestirdiği bir eşyayı alıp saklar. Daha sonra gelinin bulunduğu odaya alınır. Gelinin üzerine bir örtü örtülerek bir peştemale sarar. Bir koluna kendisi, diğer koluna da damadın babası girerek gelini evden çıkarırlar.

Oğlan evine varıldığında gelin arabadan inmek istemez. Yengesi vasıtasıyla kaynatasından altın, inek, para, vb. bir talepte

bulunur. Kaynatanın, geline isteğini başlattığına bildirmesi üzerine gelin arabadan iner. Damat ile annesi gelini kapıda beklemektedir. Eve gelir gelmez kaynanasının elini öpen gelinin beline, damat tarafından hafifçe bir yumruk vurulur.

Yeni evinin kapısından içeri girmeden önce eline bir ibrik verilen gelin, bunun içindeki suyu "evlilikleri su gibi gitsin diye" kapı girişinden içeri kadar döker; "uysal ve d oğurgan olsun" diye de koyun postuna bastırılıp içerideki bir odaya alınır.

İkinci namazından sonra gelen hoca, önce damadın ve erkeklerin bulunduğu odaya girer. Dini nikahın gereklerini yerine getirerek damadın bu evlenmeye razı olup olmadığını sorar. Daha sonra hanaya (salona) çıkıp, kadınlar arasında oturan geline kapıdan bu evliliğe rızası olup olmadığını üç kez tekrarlamak üzere sorar, kız da bu soruyu başı ile üç kez evet anlamında işaret vererek cevaplar.

Kadınların ve erkeklerin ayrı ayrı oturdukları odalara kurulan yer sofralarında tüm davetliler düğün yemeğini yedikten sonra, köyün camisinin hocasının ettiği dualara eşlik edilir ve yeni gelin ile damadın mutlu olması dileklerine toplulukça katılırlar. Kadınların

Hıdır BOZ

Dörtdivan H.E.M.

ve (A.S.O.) Eski Md. Yrd.

evde sürdürdükleri eğlenceler devam ederken erkekler damat ile birlikte camiye gider, mevlid törenine katılırlar. Daha sonra topluca kılınan yatış namazı okunup, damat tekbirler ve ilahiler arasında evine getirilir.

Camiden dönenleri oğlan evinin kadınları kapıda karşılar. Damat önce annesinin sonra diğer kadınların ellerini öper, erkekler tarafından sırtına yumruklar vurulmaya başlayınca, koşarak merdivenleri çıkıp gerdek odasının kapısında kendisini bekleyen gelinin yanına gelir. Kapının eşliğinde hazırlanmış bir tas suyu ayağına vurup devirdikten; kapının önünde iki kişinin uçlarından tuttuğu bir kırmızı kurdereyi kestikten sonra gelin ile birlikte odaya girer.

Gelin ve damat gerdek odasına girdikten sonra beraberce namaz kılarlar. Yörede bu namazın çok sevap olduğu ve bu sırada edilen bütün duaların kabul olacağına dair yaygın bir inanç vardır. Namazdan sonra damat gelini konuşmaya çalışır. Kendisine altın ya da bilezik verilmedikçe gelin konuşmaktan direnir. Bu aşamada geline takılan bu altına yörede "yüz görümlüğü", "görümlük", "söyletmelek" gibi adlar verilmektedir.

Yüzü yazılmış bir gelin

Bir süre daha devam eden düğün, konukların evden ayrılmasıyla sona erer. Ertesi sabah gelinin yüzü kırmızı bir peçe ile örtülür, yanında görüncüsü ve eltişi olduğu halde konuşulmuş ellerini öpmeye gider. El öpmeden sonra gelin hanenin kadınlarıyla kalavaltı eder. Kahvaltıdan sonra duvak hazırlıklarına başlanır. Getirilen aşçılar yemekleri yaparlarken, iki üç kadın da gelini giydirir, yine beyaz elbisesi giydirilip yüzü yazılan gelin, bir köşeye oturtulur.

Duvak törenine kız tarafından oldukça kalabalık bir topluluk iştirak eder. Ancak meydan, artık kızlardan çok kadınlardır. Zira kızların daha çok eğlendikleri nişan töreniydi. Bu yüzden duvakta eğlence ve oyunlarda ağırlık kadınlardadır. Müzik veya "dindin" eşliğinde oyunlar oynanır. Bir ara gelin orta yere çıkarılarak damat çağırılır. Gelin tarafından duvakçıların üzerine, bolluk ve bereketin sembolü olan buğday, şeker ve bozuk para saçılır. Gelin daha sonra damadın her iki elini öper, damat bu arada dışarı alınır. Yaşlı bir kadın, duvağı gelinin başına örterek:

"Ağa karısı olsun, Paşa karısı olsun. İki oğlu bir kızı olsun. Süpürgeyi pattak atma, kaynandan önce yatma....." şeklinde sözler söyleyerek gelinin başındaki duvağı yuvanlar ve koltuğunun altına da bir ekmeğe verir. Daha sonra gelin, duvağı katılan kadınlarla teker teker oynar, son olarak ta düğünün başından beri kendisine eşlik eden sağdıç kadınla oynar. Bu oyunlardan sonra damat tekrar içeri alınır ve gelinin başındaki duvağı alarak izleyici kızların üzerine doğru fırlatır, gelini de alarak birlikte dışarı çıkarlar. Her zaman olduğu gibi tekrar yemekler yenir ve yemekten sonra davetliler, gelinin odasına çıkarak çeyizlerine

bakarlar. Artık duvak töreni tamamlanmıştır. Bu nedende duvakçılar, yavaş yavaş toparlanarak geri dönmeye başlarlar. Bundan sonra gelin, ailenin yeni bir ferdidir. Bu nedende yavaş yavaş görev ve sorumluluk almaya başlar...

Duvak töreninden sonra artık, yavaş yavaş düğün aşamalarının sonuna gelinmekte olduğu söylenebilir. Zira bundan sonra gelenekler çerçevesinde yapılması gereken iki uygulama vardır. Bunlardan ilki "Damat söyletme", diğeri de "ana-baba daveti"dir. Kısaca bunlara da değinelim...

"Damat söyletme" veya "güveyi götürme", bir tür davettir ve kız evi tarafından yapılır. Bazı köylerde bunun günü, gelin alma gününde tes-

bit edilir. Damadın yakın akrabalarıyla beraber gelin ve damat, kız evine akşam yemeğine davet edilir. Kız evine geldiği andan itibaren damat, kaynana ve kaynatasıyla konuşmamaya başlar. Bu arada kaynata tarafından; **"Oğlum, kızı verdik; daha ne istiyorsun?"** biçiminde şaka yollu konuşmalar olsa da damat; hediyesini almadan konuşmaz, damat konuşmadan da sofraya oturulmaz. Sonunda damadın istediği yerine getirilir ve damat konuşturularak yemeğe geçilir. Yemekten bir süre sonra da kız evinden ayrılırlar.

Düğün geleneğinin en son uygulaması olan "Ana-baba daveti" düğünden birkaç hafta sonra yapılır. Bu kez davet edilen kız evidir. Geli-

nin yakın akrabaları, oğlan evine davet edilir. Bazen davete gelenler ellerine, küçük ev eşyası türünden hediyeler alarak gelirler. Akşam yemeği yenir sohbetler edilir, kızlarının bu yeni aile içerisindeki yeri ve durumu gözlenmeye çalışılır. Daha sonra da tekrar evlerine geri dönerler. Böylece Dörtdivan yöresinde Düğün geleneğinin bütün aşamaları da tam anlamıyla tamamlanmış olur.

SONUÇ: Bugün yörede yapılmış olduğumuz gözlemler ışığında; düğün törenlerinin özellikle oğlan evine çok büyük ekonomik külfet getirdiğini söyleyebiliriz. Başka bir tesbit olarak; yörede düğün törenlerinin bütün aşamalarında genel olarak geleneğe bağlı kalındığı, ancak müzik ve folklorik açıdan büyük bir değişime uğradığını söyleyebiliriz. Zira düğünlerin tamamında ağırlıklı olarak "çiftetelli" tarzında, arabesk türü müzik eşliğinde oyunlar oynanmaktadır. Bunun yanı sıra yöreye özgü olduğunu tesbit ettiğimiz "sürütme" oyununu, artık yaşlı kadınlardan başka pek bilene rastlanmamaktadır.

Son bir tesbit olarak yine yörede; mani ve türküler olarak yöresel bazda fazla bir çeşitliliğin olmadığını gördük. Bu da artık bu alanda acil olarak araştırma çalışmalarının başlatılmasına zorunlu kılmakta olduğunu göstermektedir. Ancak bütün bu olumsuz tesbitlerimize rağmen son olarak Dörtdivan ve yöresinde düğün geleneğinin, büyük oranda folklorik özelliğini korumakta olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Ne diyelim! **"Onlar ersin muradına, biz çikalım kerevetine..."**

Kaynaklar

1. Uluslararası Türk Folklor Kongresi Bildirileri
2. Dörtdivan Kasabasının Sosyal ve Kültürel Araştırması (Dr. Tülay ER)

MEMLEKETİM DÜŞER YADIMA

Her akşam gün batarken,
Memleketim düşer yadıma.
Hasret sokaklarında yürürüm,
Dönüp baktıkça ardıma,
İliklerime kadar üşürüm.

“Aman ördek, yeşil ördek”
Ne ararsın bu göllerde?
Ben uçurtmam unuttum,
Esentepe’lerde...
Çam gölgelerinde uyudum,
Karpuz çatlattan sulardan içtim.

Birgün okul dönüşü,
Sırsıklam ıslanmışım,
Pencereden seyrederken Aladağ’ları...
Koç Köroğlu’na seslenmişim,
Dağlar bizim dağlardı...

Yağmura “rahmet” derler bizim oralarda,
Yeryüzü yıkanırken,
İçtiğim çayların tadı başkaydı.
Ah, çocukluğum...
Ömrümden bir yıldız daha kaydı...

Az mı bildircin kovaladım,
Buğday tarlalarında, bostanlarda...
Ruhumu saran birşey vardı,
Dedemin anlattığı destanlarda...

Cebimde madeni liralarım,
Çerçiler gelirdi köyümüze.
Keçiboynuzu, iğde alırdım,
Sonra haylazlık bir düze...

Canımız sıkılınca,
Gözümüzün içine bakardı.
Hacı Mehmed’in ekşi elmaları,
Hangi eller kıydıysa, şimdi yok.
Kızacak ne vardı?

Önlünde kuzuları,
Yayla yollarında görmüştüm o kıztı,
Bakışları utangoç,
Bir ceylan gibi ürkek.
Taa o zamandan şuramdaki sızı...

Aşına olmadığım,
Uzaklar aldı beni.
Bir ad koyamadım feryadıma,
Her akşam gün batarken,
Memleketim düşer yadıma...

(Aynalardan Bakan Sen misin - Servet Yüksel)

KILIÇLAR KÖYÜ

Kılıçlar köyü Dörtdivan'ın kuzey doğusundaki son köyüdür. Yerleşim olarak Köroğlu sıradağlarının başlangıç tepelerinin kenarında kurulmuş şirin bir köydür. İlçeye uzaklığı 5 km'dir. Köyün yerleşimi bir bütün olup yukarı ve aşağı mahalle diye ikiye ayrılmıştır. Ayrıca köyün Güneyinde Kuzköy Mahallesi bulunmaktadır.

Köyün kuruluşu tahminen 15-16. yüzyıllara kadar dayanmaktadır. Osmanlı arşivlerinde yer alan Hicri 1260-1261, Miladi 1844 tarihli Temettuat defterlerinde de köyün ahalişi ile ilgili şu bilgilere rastlanmaktadır:

"Bolu eyaleti dahilinde nefsi Bolu Kazalarından Dörtdivan kazasının Kılıçlar Karyesinde mukim ahalinin emlak ve arazi ve temattatlarını mübeyyin defteridir.

1- Topçu oğlu Hasan bin Mehmed oğlu Mehmet, erbab-ı ziraatden (çiftçi)

2- İmam oğlu Mehmet bin Hasan;

çinmekte olduğu.

3- Özlü oğlu Salih bin Hasan; Erbab-ı Ziraatden (çiftçi)

4- Kayış oğlu Mehmed bin Mehmed; Erbab-ı Ziraatden (çiftçi)

5- Çizmeci oğlu Ali bin Mustafa oğlu Ahmed

6- Kirişçi oğlu Halil bin Ali
Merkumun (adı geçenin) on beş dönüm gayr-i mezru tarlasından maada bir nesnesi olmayub otuz senesinde hanesiyle Deraliyye (İstanbul)'ye gitmiş ve nutavatın (yerleşmiş) etmiştir.

7- Kılıçoğulları

8- Murtazaogulları

9- Doluyunoğulları"

Köyümüz ismini edinilen bilgilere göre köye ilk yerleşen aile olan Kılıçoğullarından almıştır.

Köyümüz ekonomisi ilk gelen ailelerin yaptığı gibi tarım ve hayvancılığa dayanmaktadır. Hayvancılık için iki tane; aşağı ve yukarı yayla olmak üzere yayla kurmuşlardır. Bölgemizde yetişen tarım ürünlerinin yanında köyümüz ke-

Asım ERTUĞ

Kamu Yönetimi Uzmanı

çağı gibi arazinin yeterli olmaması köyümüzü göç veren bir duruma getirmiştir. Özellikle Ankara başta olmak üzere İstanbul, Eskişehir ve Mersine göçler olmuştur. Ancak bu giden aileler köyle ilişkisini kesmemişler bayramlarda, düğünlerde, cenazelerde köyümüze gelmektedirler. DİVANKAV'ın düzenlediği geleneksel yayla şenlikleri de dışarıdaki aileler için bir buluşma güzelliği ile yayla hasretini gidermektedir.

1990-2000 yılları arası köyümüz nüfusu;

1990	1997	2000	HANE
250	218	240	50

Köyümüz eğitim ve öğretim yönüyle iyi bir durumdadır. Köydeki aileler çocuklarını okutmak için hertürlü fedakarlığı yapmaktadır. Ayrıca köyümüzde loz çocuklarını okutmak için de büyük bir çaba sarfedilmektedir. Şimdiye kadar

1999 Verilerine Göre Arazi ve Hayvan Varlığı

Toplam Arazi (Da)	BUĞDAY EKİMİ	ARPA	PATATES	YEM BİT.	SEBZE MEYVE	ÇAYIR MERA	BÜYÜKBAŞ HAYVAN	KÜÇÜKBAŞ HAYVAN
2400 (Da)	1000 (Da)	800 (Da)	200 (Da)	300 (Da)	10 (Da)	90 (Da)	385 Adet	350 Adet

On iki yaşında sağır ve fakir bulunduğundan sene-i sabıkada vergisi tarh olunmadığı merkumun on iki dönüm gayr-i mezru tarlasından maada bir nesnesi olmayub şunun bunun ianesiyle ge-

narından geçen Ulusu ırmağının kenarlarında patates üretimi yapılmaktadır.

Köyümüz tarım arazi ve hayvan varlığı da yukarıdaki tabloda ki gibidir. Bu tablodan da anlaşıla-

köyümüzde, her türlü meslekten birçok üniversite mezunu çıkmıştır. İlimize, ilçemize büyük hizmetleri bulunan köyümüzden yetişmiş değerli büyüğümüz **Ethem ERTUĞ DİVANKAV'**ı kurarak halen

yöremize hizmet etmeye devam etmektedir. Köyümüzün kendine has adetleri mevcuttur, bu adetler birlik ve beraberliğimizin en güzel örnekleridir. Ramazan aylarında köyün bütün erkekleri camide iftar yemeği yer ve bu yemeklere herkes istisnasız katılır. Hatta zaman zaman dışardaki köylülerimiz de bu yemeklere katılırlar. Bayramlarda camide bayramlaşma yapıldıktan sonra camide pilav yenir, topluca yenen pilavın ardından herkes evlerine dağılır ve ev bayramlaşması bittikten sonra köyün yaşlıları evlerinde oturur, akran dediğimiz aynı yaştaki insanlar toplanarak ev atlamadan gezilir. Bu akranlar arasında bayramlaşma sırasında hoş şakalar yapılmaktadır. Geçmişe ait anılar böylece tazelenir ve arkadaşlık ve dostluk duyguları daha da gelişmiş olur.

KIRKLAR

Horasan erenlerinden **Hoca Ahmed YESEVİ**'nin talebelerinin

den birisinin yataının yer aldığı rivayet edilen türbe **Kuzköy Mahallesi**'nin üstünde yer almaktadır. Bu yatra "**Kırklar**" ya da "**Erenler**" de denilmektedir. Yöre halkı için kutsal bir yer olarak kabul edilen Kırklarda geçmişte 40 adet kuyunun olduğundan söz edildi. Günümüzde sadece 2 adet kuyu bulunmaktadır. Kuyu içindeki su sürekli aynı seviyede olup ilk bakıldığında 10-15 litre gibi görünse de ne kadar tüketilirse tüketilsin hiç azalmadığı dikkate değer bir durumdur. Bunun için yöre halkı suya ayrı bir önem verir ve suyu üç yudumda kibleye dönerek içmeyi adet haline getirmişlerdir. Rivayete göre kuyular sadece Kıbrıs savaşında kurumuş, savaş sonrası tekrar kuyularda su eski seviyesine gelmiştir.

Türbenin bulunduğu alanın bir başka özelliği de, türbe çevresinde yer alan taşların farklı olmasıdır. Burada bulunan taşlar kaya kütleli şeklinde değil yassı ve ince bir şekildedir. Taşların bu özelliği de

dikkate değer başka bir konudur.

Geçmiş yıllarda arzularının gerçekleşmesini isteyenler özellikle de çocuk sahibi olmak isteyenler, çocuğu hasta olanlar, bu türbeye gidip adak adarlar, türbeye çocuk elbisesi bırakıp dileklerinin gerçekleşeceğine inanırlardı. Günümüzde bu tür batıl inançlara artık rastlanmamaktadır. Bölgeden hacca gidecek olan kişilerin, ziyaret yeri haline gelen türbede, ayrıca kurak geçen yaz aylarında Dörtdivan ilçesi olarak yağmur duası da yapılmaktadır.

YAĞMUR DUASI

Dörtdivan ilçesi genelinde kararlaştırılan gün Kırklar'a gidilir ve köy köy yerleşilir. Yanlarında getirmiş oldukları kurbanlık hayvanlar kesilir, etli pilav pişirilir. Pilav yendikten sonra, ellerinin avuç içleri yere bakacak biçimde aşağı doğru sallayan erkekler ve çocuklar Kırklar kaynağının bulunduğu

Kuzköy Mahallesi

Kırklar türbesinin etrafını dolatırlar bu arada taş toplarlar. Toplanan kırk taş cemaatle beraber bulunan hocalar tarafından okunarak çuvallara doldurulur. Daha sonra Kuzköy'deki gölette bulunan suya dökülür. Taşların içinden suyun dibine batmayan taş varsa batılmaya, çalışılır bütün çabalara rağmen taşlar suyun dibine batmıyorsa duaların kabul olduğunun işareti olarak algılanır. Bu güne kadar yapılan tüm yağmur dualarının kabul olduğu, duaya çıkan insanların oradan ayrılmadan yağmurun yağması, türbenin önemini daha da artırmaktadır. Ayrıca duanın yapıldığı gün kalahabğin çok olmasına rağmen kuyulardaki suyun hiç azalmaması dikkate değer bir başka konudur.

KIRKLARLA İLGİLİ RÜYA

Menderes .... isimli yurtdışında bulunan ablanız bir gece rüyasında burada yatan zat-ı muhteremi görür. Rüyasında gördüğü kişi türbenin olduğu yere bir cami yapılmasını ister. Rüyadan çok etkilenen Menderes hanım buraya bir mescit yaptırarak halkın kullanımına sunmuştur.

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE MUHTARLARIMIZ:

1940-1958	Arası	Hasan ERTUĞ
1953-1958	"	Şakir KESKİN
1958-1963	"	Ahmet ÇAKMAK
1963-1968	"	Yaşar YELER
1968-1978	"	Seyit DANIŞMAN
1978-1982	"	Osman ŞENER
1982-1983	"	Adil ERTUĞ
1984-1994	"	Ahmet ÖZDEMİR
1994-1999	"	Nuri ÇAKIR
1999-2001	"	Durmuş ÇİZMECI
2001-	"	İrfan YILDIZ

Köyümüze hizmeti bulunan muhtarlarımızdan hakkın rahmetine kavuşmuş olanlara Cenab-ı Allah'tan rahmet, hayatta olanlara da sağlık günler diliyoruz.

Bunca güzel şeyin yanında köyümüzün bazı problemleri de mevcuttur. Dörtdivan ilçesinde bir benzeri daha olmayan camimizin ve köyümüzün alt yapısı ve yolları yapılamamıştır. Ayrıca köyümüz arazi yolu Ulusu köprüsü 5 yıldır kullanım dışıdır. Yayla yollarımızın bozuk olması da ayrı bir problemdir.

DÖRTDİVAN

Beldemizdi ilçe oldu Dörtdivan
Gerde'ye bağlı idi bir zaman
Anamız gibi azizdir bu vatan
Beldemizdir ilçemizdir Dörtdivan

Yamaçlar yemyeşil zirvesinde kar
Dört mevsimde başı dumanlı dağlar
Biraz ötesinde Kartalkaya var
Yeşilliği bir denizdir Dörtdivan

Mert ve yiğit Koroğlu'nun yadı var
Atının nalından ilçe adı var
Nallıhan ilçesi ondan yadigar
Övüncümüz neşemizdir Dörtdivan

El değmemiş balta girmemiş orman
Yaylasında soğuk sular çağlayan
Merak eder herkes, görenler hayran
Yazda kışta tertemizdir Dörtdivan

Havası çok sağlam manzara enfes
Dörtdivan'da alır isen bir nefes
Ne sıkanın kalır ne de bir stres
Şirin bir yurt köşemizdir Dörtdivan

Vatanın sevgisi imandan gelir
Gayret etsek vatanımız yücelir
Kalkınmanın anahtarı bizdedir.
Kelimeyiz hecemizdir Dörtdivan

Dörtdivan, insana veriyor değer
Dörtdivanlı misafiri çok sever
Tatil geçirmeye çok uygun bir yer
Adetimiz töremizdir Dörtdivan

Mühendistir Ethem ERTUĞU tanı
Divander'in Divankav'ın başkanı
Yardım eder ona vakfın erkanı
Gündüzümüz gecemizdir Dörtdivan

Hazıranda şenliğimiz var dedi.
Herkesi şenliğe davet eyledi
Seyit Ahmet Divankav'a inrendi
Bizim çok has bahçemizdir Dörtdivan

Mayıs 2002

Seyit Ahmet ARICI

Diyanet İşleri Başkanlığı

Başmüfettişi

Vakfımız Depremzedelerin Yanındaydı

Millet olarak çok kayıp verdüğümüz ve büyük acılar yaşadığımız 17 Ağustos 1999 ve 12 Kasım 1999 depremlerinde DİVANKAV olarak insanlarımızın acısını paylaştık ve yardımlarına koştuk.

17 Ağustos Marmara Depreminden birkaç gün sonra Divankav olarak dört araçlık bir yardım konvoyu ile Adapazarı'na gittik. Konvoyda yer alan ihtiyaç maddeleri depremzedelere bizzat vakfımızın yönetim kurulu üyeleri tarafından dağıtıldı.

12 Kasım Bolu depreminde zarar görenlere Dörtdivan'a dönüş yapan hemşehrilerimize gereken yardımı yaptık. Yaklaşık 200 aileye temel ihtiyaç maddelerinden oluşan yardım maddeleri dağıtıldı.

Yüce Allah'tan depremde hayatlarını kaybeden insanlarınıza rahmet dilerken bir daha bizlere böyle felaketler göstermemesi için dua ediyoruz.

DÖRTDİVAN KÖROĞLU 5.YAYLA ŞENLİĞİ MUHTEŞEM OLDU

hasret gidermenin yanı sıra dinlenme ve eğlenme fırsatı da bulmuş oluyor.

Şenlikte TRT'nin Türk Halk Müziği sanatçıları **Nurullah Ak-**

çayır ile **Özgür Eren** birbirinden güzel türküler seslendirerek dinleyenlere müzik ziyafeti yaşattılar.

Ayrıca aşıkdar **Aşık Zeki Erdâli** ile **Aşık Kul Nuri'nin** sazlarıyla

DİVANKAV olarak her yıl düzenlediğimiz Dörtdivan Köroğlu Yayla Şenliklerinin beşincisini Yalacık Yaylası Nuhören Çayır'ında yaptık.

Bütün imkansızlıklara ve ülkemizdeki ekonomik krize rağmen katılımın fazla olduğu şenliğimiz oldukça eğlenceli geçti. Asıl amacı yurdun dört bir yanına dağılmış olan hemşehrilerimizi yılda bir kez olsun bir araya getirerek; hem onların eğlenmelerini hem de kaynaşmalarını sağlamak olan şenliğimiz bu amacına ulaşmış görünüyor. Zira şenlikte bir araya gelen binlerce insanımız,

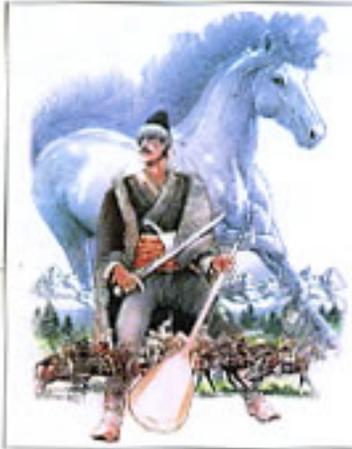
yaptığı atışmalar söylediği deyişler şenliğe ayrı bir renk kattı. Bunların yanı sıra ünlü showmen **Gafur Uzuner** yaptığı showlarla izleyenleri kahkahaya boğdu.

Şenlikte ilgi çeken bir başka alan ise at yarışları idi. Gerede At (Binicilik) kulübü üyelerinin gerçekleştirdiği yarışta dereceye girenlere vakfımız tarafından ödül verildi.

Sonuçta Dörtdivan insanı büyük şehirlerin gürültü ve stresli ortamından bir gün olsa bile kurtulmuş oluyor. Köroğlu Dağları'nın temiz havası ve buz gibi suları bütün olumsuzlukları silip atıyor insanımızdan. Tâ ki takvimler bir sonraki şenliğe gösterene kadar.

Dörtdivan Köroğlu 6. Yayla Şenliği 30 Haziran'da

İlçemizin Sayık Köyü'nde doğduğu belgelere bilimsel olarak ispatlanan, 16. yüzyılın sonu ile 17. yüzyılın başlarında yaşadığı belirlenen ve ünlü tüm Dünyaya yayılarak hakkında birçok rivayetler bulunan saz şairi ve halk kahramanı Köroğlu'nun ve ilçemizi tanıtmak, birlik, beraberlik ve dayanışmayı sağlamak amacıyla her yıl Dörtdivan Kaymakamlığı ve Belediye Başkanlığı ile Dörtdivan Köroğlu Kalkınma ve Dayanışma Vakfı (DİVAN-

KAV)'nın ortaklaşa düzenlediği Dörtdivan Köroğlu Yayla Şenliği'ni bu yıl 29-30 Haziran 2002 tarihlerinde gerçekleştireceğiz.

Kültürümüzü genç nesillerimize tanıtmak ve hençehrilerimizi birbirleriyle kaynaştırmak arzusu içindeyiz. Şenliğimize Halk Müziği Sanatçıları, Halk Ozanları katılacak ve Halk Oyunları ile Mehter Takımı gösteriler yapacaktır.

Şenliğimizin programı şu şekildedir:

Yayla Şenliği Ağalarımız

TAHSİN DUMAN

Dörtdivan Köroğlu 1., 2., 3., Yayla Şenlikleri'nin ağıası Tahsin Duman.

Şenliklerimizin düzenlenmesine katkı sağlayan değerli büyüğümüz Duman İnşaat'ın sahibi Tahsin Duman ağıubeyimize Demeğünize ve Vakfımıza yaptığı katkılarından dolayı DİVANKAV olarak şükranlarımızı sunarız.

ETHEM SAĞLAM

01.07.2001 tarihinde yapılan Dörtdivan Köroğlu 6. Yayla Şenliği'nin ağıası ise Ethem Sağlam oldu.

Şenlikte yapılan ağıalık açık arttırmasına, en fazla desteği veren hençehrımız Ethem Sağlam aynı zamanda Divan Isıcın firmasının da sahiplerindedir. Ağı seçilen hençehrimize DİVANKAV olarak katkılarından dolayı teşekkürlerinizi sunuyoruz.

PROGRAM / 1

29 HAZİRAN 2002 CUMARTESİ DÖRTDİVAN (Merkez)

Saat : 11.00

- Sünnet Merasimi ve Mevlit

Saat : 20.00

- Yöresel Müzik

Saat : 21.00

- Havai Fişek Gösterisi

PROGRAM / 2

30 HAZİRAN 2002 PAZAR DÖRTDİVAN (Amanlar Dağı - Karapınar Yaylası)

Saat : 12.00

- Açılış
- Mehter Takımı
- Yöresel Halk Oyunları
- Aşıklar
  - Aşık Kul Nuri
  - Aşık Zeki Erdali
- Türk Halk Müziği
  - Orhan Hakalmaz
  - Gamze Nur
- Yöresel Müzik
- Sürprizler

Hemşehrilerimiz İftar Yemeği'nde Buluştu

Geçtiğimiz yıllarda Dörtdivan'da verdiğimiz iftar yemeğinden görüntüler.

Vakıf olarak düzenlediğimiz iftar yemeklerimizin yedincisini Altınpark Belediye Evi Park Restoran Tesisleri'nde verdik. Katılımanın fazla olduğu yemekte, birlikte olmanın verdiği manevi mutluluk göze çarpyordu.

Ankara'da yaşayan hemşehrilerimizin böylesine anlamlı bir yemekte buluşması elbette huzur vericiydi. Yemeğin ardından yapılan sohbetler ve kısa konuşmalarda konu hep Dörtdivan'dı. Böylelikle insanımız ortak değerlerin çevresinde toplanmış oluyor. Zira verilen iftar yemeğinin asıl amacı da Dörtdivan insanını kaynaştırmaktır.

DİVANKAV'dan Eğitime Destek

Vakıf olarak eğitime verdiğimiz destekleri sürdürüyoruz. Bu doğrultuda ülkemizdeki değişik üniversitelerde okuyan Dörtdivanlı 20 gencimize burs veriyoruz.

İleriki yıllarda imkanlarımız doğrultusunda ve siz hemşehrilerimizin katkılarıyla bu burs miktarlarını daha da artırmayı umuyoruz.

İlçemiz Kaymakamlığına Fehmi Sinan NİYAZI Atandı

Bir süredir münhal bulunan Dörtdivan Kaymakamlığına **Fehmi Sinan NİYAZI** atandı.

1975 yılında İstanbul'da doğan **NİYAZI**, A.Ü.S.B.F. Kamu Yönetimi mezunu. 1997 yılında Emniyet Genel Müdürlüğü'nde komiser yardımcısı olarak göreve başladı. Daha sonra sırasıyla Bolvadin, Balışeyh ve Çaykara Kaymakamlığı yapan **Fehmi Sinan NİYAZI** Nisan 2002'de ilçemizde gö-

reve başladı.

DİVANKAV olarak kaymakamınıza hayırlı olsun diyor, yeni görevinde başarılar diliyoruz.

KAYMAKAMIMIZIN ÖZGEÇMİŞİ

13.09.1975 tarihinde İstanbul'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini İstanbul'da tamamlayarak 1993 yılında A.Ü. S.B.F. Kamu Yönetimi bölümünde öğrenim görmeye hak kazandı. 1997 yılında Emni-

yet Genel Müdürlüğü'nde Komiser Yardımcısı olarak göreve başladı. 1999 yılında açılan Kaymakam Adaylığı sınavıyla 2000 yılında Afyon Kaymakam Adayı olarak mülki idare amirliği mesleğine giriş yaptı. Bolvadin (Kaymakam refikliği stajı) Balışeyh ve Çaykara ilçelerinde görev yaptı ve yurt dışı görevini müteakip Dörtdivan'a atandı. İngilizce bi-

Fehmi Sinan NİYAZI
Dörtdivan Kaymakam V.

len ve evli olan **Fehmi Sinan NİYAZI**'nin hobileri arasında doğa fotoğrafları çekmek, kitap okumak, müzik dinlemek ve film izlemek bulunmaktadır.

Vakıf Kurucu Üyemiz Av. İdris Atalay Hukuk Bürosu Açtı

Vakfımızın Kurucu Üyelerinden, Yönetim ve Denetim Kurulu Üyemiz Doğançılar Köyü'nden Avukat **İdris Atalay**, yine Geredeli hemşehrımız Avukat **Hayrettin Bıyıklıoğlu** ile birlikte Karpuzlu 1. Cadde No: 33/8 Siteler - Ankara adresinde Hukuk Bürosu açmışlardır.

Açılışa Vakıf Yönetim ve Denetim Kurulu Üyelerimizin yanı sıra; Altındağ Belediye Başkanı **M. Ziya Kahraman**, Yeniçağa Belediye Başkanı **Ömer Sayın** ve hemşehrilerimiz katılmıştır. Arkadaşlarımızın bürolarının hayırlı olmasını diler, işlerinde başarılar temenni ederiz.

İrtibat İçin Tel:

(0.312) 348 68 67 - 348 76 69

